

Duruşmanın birakıldığı 11 Temmuz 1973 Çarşamba günü Askeri Mahkeme Kurulu, İddia Mahkemesinde ve Tutanak Katipliğinde bir değişiklik olmaksızın saat 09.30'da Askeri Mahkeme salonunda açık olarak toplanıldı.

Yoklama yapıldı :

Tutuksuz sanıklardan, İsa Ruhi Göbüt, Hasan Yusuf Niç, Necdet Sağır, Sa-
fiye Özkan, Ceyhan Gergin, ve Akgül Yulcaslan'ın gelmiş oldukları, tutuklu
bulunan sanıklardan ise Lale Arıkdal, Fatma Yeşil, Bilge Saka, Mehmet Rüzgar
Mustafa Laçiner, Nazım Kasım Pazarbaşı, Süha Pelitözü, Ali Cevat Taşiran, Ab-
dullah Yılmaz, Metin Dozdağ, Selçuk Şahin Polat, Zeynel Gün, Hasan Kalender,
Erkan Akan, Necati Feyzioglu, Abdülhalit Bedirboz, Hasan Alp, Faruk Arslan,
Mehmet Atasoy, Haldun Yeşil, Mehmet Seha Sınmaz, Mustafa Çimen, Hasan Özgen,
Tevfik Işık Çeviker, Kemal Çetiner, Orhan Savacı, Sükrü Sattıoğlu, Fahrettin
Özkanoglu, Öner Kamburoğlu, Mehmet Gençoğlu, Selim Özkar, Mustafa Karaca, Ke-
mal Aydoğan, Taner Hazer, Ahmet Bastoncu, Yusuf Yıldırım ve Rahmi Dayı ha-
riç diğer tutuklu sanıkların serbest bir şekilde mahsus yerlerine alınmış
oldukları, Müdafî Avukat Yoklamasında ise, Işık Kutal, ve Ziya Nur Erün'ün
geldikleri görüldü.

Açık olarak duruşmaya bağlandı.

SANIK SİNA GİLADIR SORGUYA DAVET OLUNDU :

Sorgu hudutları içerisinde kalmak kaydıyla ifadesini bizzat söylemek su-
retiyle aynen tutanağa geçirtmesiae hususunda duruşma yönetimine kendisine
müsaade olunan sanık :

İddianamede hakkındaki ileri sürülen genel komite üyesi, merkez komitesi
üyesi gibi sıfatlara rağmen, benim Türkiye Halk Kurtuluş Partisi diye adlan-
dırılan siyasal olay içindeki yerim, önemli değildir, bunu hukuki yükümlü
hafifletebilmek için söylüyorum, sadece basit bir gerçeği dile getiriyo-
rum, bu dava şekli itibarıyla kolektif bir dava olduğu için bunu belirt-
mek zorundayım, iddianamaya göre, yani şeklen, sorumlu durumdaki arkadaşların
burada benden önce yaptıkları politik değerlendirmeye ve açıklamalara kesin-
likle katılmıyorum, katılmayıcazın sebeplerini savunmam sırasında anlataca-
m, T.H.K Partisi olayı Ulusalgarası burjuvazinin yerli hakim sınıfları
özellikle 1970'lerde yoğunlaşan teselde ekonomik amaçlarla giriştikleri
beyaz teröre karşı bir tepkidir, bu açıdan bu hareket ideolojik ve politik
muhtevası işçi sınıfı damgasını taşımasa da oluşumu itibarıyla haklı bir
harekettir, T.H.K.P hareketi sınıfsal yapısından gelen yanlış perspektif-
leri yüzünden daha çok kendi kendini çıkarsa sokağa çıkar, ama tarihi açıdan
bu fazla önemli değildir, devrimci hareket diye kalkan büyür, kısaca T.H.K.P
T.H.K.P olayı bir politik intihardır, bir avuç yurtsever gencin sömürüyü
beyaz terörü, proteste akacıyla giriştikleri bir intihar olayıdır ve bu
o-lay aynı zamanda olumlu ile olumsuzu birlikte içeren bir manifestodur, si-
naf mücadelesinin süregiden akışı açısından içinde bu bildiriden gereken
yaratıcı dersler çıkarılacaktır, artık T.H.K.P yöneticilerinden
birisi olmakla itham ediliyorum, bu genel komite iddiası Çayan Davasından b-
yara süregelmektedir, bu farkla ki Çayan davasının iddianamesinde tesbit ed-
ilen en kişilik genel komite ile bu davanın iddianamesinde tesbit edilen
en kişilik genel komite bir birinin aynı değildir, T.H.K.P diye adlandırıl-
an siyasal olaydan gerçekten merkezi karar organlarına sahip olmuş mudur,
Emniyetteki sorgu sırasında, bu konu ile ilgili olarak komite üyesi olduk-
ları iddia edilen bazı arkadaşların ifadelerini bana göstermişlerdir, ben
de bir bezginlik içinde onların söyledikleri doğrudur demiştim, Emniyet ifa-
desinde bu ifadenin bir özeti olan Savaşlık ifadenin komite te komite bölün-
dü böylece şekillendi. Ancak bu şekillenme gerçeği yansıtmıyor, ben burada ger-
çeği içinde yaşadığım maddi olayların gelişimini izleyerek kısaca anlatma-
ya çalışacağım. Siyasal inancımı saklayacak değilim, Marksist, Leninist'in
ben. Sol düşünceyle temasım çocukluk yıllarıma kadar uzanır. 1965'lerde fi-
ilen TIP hareketine girdim. 1968 sonlarından itibaren de Türk Solu ve Aydın-
lık hareketine

katıldım. Yazdığım imzalı imzasız, yazı ve broşürlerle yaptığım konuşmalarla bu hareketin gelişimine çok küçükte olsa bir katkıda bulunmaya çalıştım. Kısaca gerek 1960 sonrası sol hareketin ve gerekse Aydınlik Hareketinin fikri sorumluluğuna herhangi bir solcu olarak tamamiyle katılıyorum. Aydınlik hareketi, 1960 sonrası Türkiye solunu önemli ölçüde etkileyen bir düşünce hareketidir. Bu hareketin nereye kadar Marksist, nereye kadar bir radikal küçük burjuva hareketi olduğunu kestirebilmek oldukça güçtür. Çünkü bu hareketin sergilediği fikirler, işçi çevrelerinin bilinçli kesimlerinde farklı, aydın ve üniversite öğrencileri arasında farklı yorumlanmıştır. Ben işçi çevrelerinde yetiştin, öğrenci çevrelerini tanıdım. Bu sözlerimden öğrenci çevrelerini devrimci açıdan hafiflediğim anlamı çıkarılmamalıdır. Kişisel kanaatin Üniversite gençliği 1960 sonrası üzerine düşen devrimci görevi fazlasıyla yapmıştır. Bu çevreden daha fazlası beklenemezdi. Eski öğrenci lideri arkadaşların kendilerinden şikâyet etmeleri, bu açıdan yine kendilerine karşı yapılmış bir hazırlıktır. Aydınlik hareketi ile benim ilişkim, daha çok yayın yoluyla ve mektuplaşmalar şeklinde olmuştur. Aydınlik hareketinin ilk bölümünde Mihri Belli'nin temsil ettiği grubu destekledim. Daha sonra 1970 Ekiminde yapılan TIP Büyük Kongresinden önce Mihri Belli ile de ihtilafa düğüldü ve yeni bir radikal Aydınliğin ilk belirtileri ortaya çıktı. Aslında bütün bu bölümler aynı kökten fişkıran sağlıksız filizlere benzliyordu. Bu arada TIP Merkez Yöneticilerine karşı sürdürülen muhalefet hareketinin TIP Kurultayında nasıl noktalanacağı tartışma konusuydu. Aydın-ın Grubu TIP içinde mi kalacaktı, yoksa TIP'ten ayrılıp yeni bir örgütlenmeye gidecekti. Bu konuda benim bildiğim kadarıyla hiç bir arkadaşın kafasında berrak fikirler yoktu. Şöyle ki Aydınlik Grubu için tarihi bir dönüm noktası olan TIP Kurultayının arifesinde Aydınlik Dergisi Aydınlik imzasıyla temelde birbiri ile çelişen iki basyasa yayınlandı. Yasılardan birisini Mihri Belli diğerini ise Mihri Belli'nin Aydınlik taraftarları TIP delegelerine vermek istediği perspektivi yanlış bulan biz yaptık. Daha doğrusu Mahir'le ikimiz yaptık. Bu basit görüşü belirtmenin iki sebebi var, birinci sebep şudur. TIP'e ve daha çok Mihri Belli grubuna muhalefetin hareketinin fikri sorumluluğu tamamen Mahir'in omuzlarında görünmektedir. Halbuki belirli bir yere kadar yardım niteliğinde de olsa şahsen benim de sorumluluğum vardır. Bunu devrimci ansına saygı duyduğum bir arkadaşımın Mahir Çayan'ın ölümünü istemem için özellikle belirtiyorum. İkinci sebep şudur. İddianamede bizim 1970 sonlarında bir komite kurmuş olduğumuz belirtilmiş halde biz aynı tarihlerde TIP problemini bile çözebilmiş değiliz. Nitekim TIP Kurultayının açıldığı günler daha sonraları 29 Ekim toplantısı diye e anılan Aydınlik Grubu toplantısında bir legal parti kurulması için ön tegebbülelerde bulunulmuştur. Bu toplantıya ben katılmadım, toplantıda Mihri Belli grubu ile olan anlaşmazlığın su yüzüne çıktığını daha sonra öğrendim. İddianamede komitenin Ankara Kavaklıdere'deki bir evde yapılan toplantı sonucu kurulduğu belirtilmektedir. Benim bildiğim kadarıyla bu ev gizli bir ev değildir. Bu evde bir iki defa ben de kaldım. Ve TIP Kurultayından önce ve de TIP Kurultayından sonra söz konusu evde herhangi bir özel toplantı yapılmamıştır. Mahir, Mihri Belli ile olan ihtilâftan söz ediyordu. Bu konuda bir de broşür hazırlamak istiyordu. Özet olarak Kavaklıdere'deki evde komite falan kurulmamıştır. Bir görev bölünmüş de doğal olarak söz konusu değildir. 1960'ın sonlarından itibaren Ereğli'de oturan Sina ÇILDIR'ın 1970'lerde kadrolar derlemek üzere Ereğli'de görevlendirilmesi iddiası oldukça garip bir iddiadır. 1970 başlarından itibaren Mahirlerle bağlantı koptu. Sadece bir defa Kurtuluş gazetesinin ilk sayısının yayınlanmasından sonra, bu gazeteyi yönetme teklifi aldım. Teklifi geri çevirdim. Çünkü o sarılar bir kulak ameliyatı için yurtdışına çıkmak istiyordum. Aydınlik Sosyalist Dergiye Açık Mektup broşürü yayımlandıktan sonra Ereğli'de okudum. Adresime posta ile gönderilmişti. Broşür bana göre Marksist sol teorii

ve Türkiye'nin gerçekleri açısından önemli yanlışları içeriyordu. Bası teorik yanlışları görebildiğim halde özellikle Mahir'e karşı tek ciddi eleştiri yöneltmemiş olmam, yaptığım en önemli hatalardan birisidir. Ancak, eleştiri yöneltsem de beni dinleyen olmazdı sanıyorum. Çünkü ok yarıdan çıkmıştı. Şubat ayında Ereğli'de bir polis provakasyonu sonucu üç arkadaşımınla birlikte tutuklandım. Kısa bir süre cezaevinde yattım. 12 Mart öncesi Türkiye kritik günler geçiriyordu. Dünya kapitalizminin içinde bulunduğu kriz ülkemize de yansımıştı. Yerli ve yabancı tekeller büyük bir talep yeterliliği/ile karşı karşıyaydılar. Ekonomik, sosyal ve politik kriz içiçe geçiyordu. Hakim sınıflar hatta burjuvazinin çeşitli fraksiyonları birbirine düşmüştü. Anlaştıkları nokta kriz sebebi ile yoğunlaşan sermaye birikimini frenleyen kitle hareketlerini yok etmektir. Bu sebeple kitle hareketlerine politik bir muhteva kazandırılmaya çalışan sol muhalefet ezilmede, sol muhalefete belirli ölçüde düşünceler ve eylem serbestisi veren 27 Mayıs Anayasası rafa kaldırılmalıydı. Yerli ve yabancı tekeller bunu yapmak zorundaydılar. Nitekim yaptılar da. Hem de kanlı yollardan geçerek. Bugün beyaz terörü bir avuç yurtsever gencin haklı tepkisine yüklemeye çalışanlar ellerini vicdanlarına koymalıdır. Nisan ayının sonlarına doğru bu defa otuzu aşkın arkadaşımınla birlikte büyük çapta bir askeri hareket sonucu Ereğli'de tutuklandık, ve bir muhrip ile İstanbul'a getirildik. Tutuklanma sebebinin yüksek fırına sabotaj suçturması ile ilgili olduğunu Harbiye'de öğrendik. Erim hükümeti işçilerin yoğun olduğu Zonguldak Bölgesindeki Sıkıyönetim ilanına bir teknik arızaya sabotaj kilifi giydirilerek gerekçe hazırlıyordu. Hakim güçler henüz ilk ayaklanması fobisinden kendilerini kurtaramamışlardı. İki ay kadar bu hayali sabotajın zorunlu oyuncularını kullanarak kullanıldık. Bir kısım işçi arkadaşım bu yüzden işlerini kaybettiler. İki ay sonra hakkımdaki tutuklanma kararı kalktı. Fakat daha altı ay hükümetin manevi şahsiyetini tahkirden Kartal Cezaevinde yattım. T. H. K. P. ve Cephesinin varlığından cezaevinde Çayan davasının iddianamesini okurken haberim oldu. Cezaevinde bu konuda Mahir, Ulaş, Ziya ve diğer arkadaşlarla konuştum. Bu konuşmaların bende yarattığı intiba şudur. T. H. K. P. ve Cephesi ismi Mahir'in yönettiği silahlı eylemlerin politik muhtevasını belirtmek için kullanılan bir semboldür. Gerçekte T.H.K.P. ve Cephesi isminde merkezi karar organları, kademeleri, üyeleri bulunan ve teorik pratik bakımdan homojen bir örgüt mevcut değildir. Cezaevinden Mahirlerle kaçışından kısa bir süre sonra tahliye oldum, ve Ereğli'ye döndüm. Bir müddet sonra Ereğli'ye kendisini Firat ismi ile tanıtan esmer bir genç geldi, ve Mahir ile Yusuf'un ben İstanbul'a çağırıldıklarını söyledi. Şimdi hatırlayamadığım bir buluşma yeri tarif etti. Ancak ben kendim tayin edeceğim bir yerde buluşmayı daha uygun buldum. Ve Ereğli'den arkadaşım olan Ahmet Geçenoglu'nun Hisartaşındaki bakkal dükkanını tarif ettim. Orada buluşacağım gün ve saati söyledim. Dükkanında o sıralar Hacı takma adını kullanan Mustafa Baykara ile buluşacaktım. İfadelerimde beni Ereğli'den Ahmet Geçenoglu'nun çağırıldığını söylemişim. Çünkü ben yakalandığım sırada Ahmet gözaltındaydı. Firat ismindeki gencin ise yakalanıp yakalanmadığını ayrıca deşifre olup olmadığını bilmiyorum. Bu yüzden Ahmet'in ismini vermeyi uygun buldum. Yanıma Hamik Ağcı'yı alarak İstanbul'a gittim, ve önceden belirttiğim günde Ahmet Geçenoglu'nun dükkanında Mustafa Baykara ile buluştum. Daha sonra Münir ve Yusuf'la görüştük. Hamik Ağcı, Münir'i, Mahir'i, Yusuf'u ve diğer arkadaşları önceden tanıdım. Kendilerini İstanbul'a ve Yusuf'la görüşmeye ben götürdüm. Yusuf ve Münir Mahirlerle ihtilafa düştüklerini anlattılar. Bu konuda bir de broşür hazırladıklarını söylediler, ve bu broşürü gözden geçirmemi istediler. Ancak yazı henüz tamamlanmamıştı. Yazının daktilosunu sanırım Münir yapıyordu. Hamik'la birlikte, Mustafa Baykara'nın evinde bir hafta kadar kaldık. Bu süre içinde bulunduğum eve Salih Veyisoğlu, Mehmet Akaya ve onlardan ayrı olarak da Erhan Savaşçı geldiler. Kendilerini daha önceden tanıdım. Erhan Savaşçı, Mahir'in benimle görüşmek istediğini

söyledi. Birlikte Leventteki sîr eve gittik. Namık Açı bu görüşmeye gelmedi. Mahir, ihtilafa kendi açısından izah etti. Yusuf ve Münir'in teslimiyet psikozu içinde olduklarını, saklanmaktan başka hiç bir şey yapmadıklarını, üstelik bir de buna ideolojik, politik bir kılıf giydirmeye çalıştıklarını söyledi. ve ağızdan ağıza dolayan bölge örgütlerinin tamamıyla bir belondan ibaret olduğunu sözlere ekledi. Bu arada yazdığı kısa bir yazıyı okumasını istedi. Yazıyı okudum, fikrini sordu, tereddüt ettiği noktaları işaret ettim. Kitle tabanından kopup silahlı eylemlerin yanlışlığından üzerinde durdum. Ters anlaşılmasın, ben ihtilaleci mücadele yöntemlerine inanmam. Marksist, Leninist olduğunu söyleyen bir kimsenin eğer ajan provakatör değilse, devrimin, devrimci şiddet yoluyla yapılacağı, temel ilkesini de samimiyetle benimsiyor demektir, dedi.

GEÇEĞİ DÜŞÜNÜLDÜ :

Saat 10.45'de devam olurnak üzere duruşmaya on beş dakika ara verilmesine oy birliğiyle karar verilip açıklandı. 11 Temmuz 1975.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

T. KATİBİ

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Başkan SINA ÇILADIR, sorgusuna devamla :

Ancak Mahir'in kafasındaki, şiddet anlayışı, devrimci şiddet anlayışı, Marksist şiddet anlayışına bence ters düşüyor. Bu bir yana ortada ihtilaleci fikirlerin askeri örgütlenmesi diyebileceğim sol militanist nitelikte bir örgüt bile yoktu. Mahir'le herhangi bir görüş birliğine varmadan evden ayrıldım. Bir iki gün sonra bu sefer Mahir, yanında Ulaş'la birlikte benim kalmakta olduğum Baykara'nın evine geldi. Biraz sonra Münir'de bize katıldı. Mahir'le Münir tartıştılar. Karşılıklı suçlamalar oldu. Sonuç olarak bir anlaşma olmadı. Mahir evden ayrılırken Münir'e Yusuf'la birlikte T.H.K. Partisinden ihraç edildiklerini bildiren bir mektup verdi. Ertesi gün ben Ereğli'ye döndüm. Bir hafta kadar sonra, Namık Açı Ereğliye geldi. Yazı için Münirlerin çağırıldığını söyledi. Birlikte İstanbul'a gittik. Bir kahvede Murat takma adını kullanan Mehmet İncili ile tanıştık. Kendisini daha önceden tanımadım. O gece Namık Açı'nın bir akrabasının evinde kaldım. Bayram olduğu için Namık'ın akrabası Zonguldak'a gitmişti. Ev boştu. Ertesi gün, İncili geldi ve birlikte Bebekteki kendi evine gittik. Namık Açı bizimle gelmedi. Evde Yusuf ve Münir'in yazdıkları broşürü okumaya ve şerh not çıkartmaya başladım. Bu içinde çok değerli fikirler olan bir yazıydı. Ama temelde yanlıştı sanıyorum. Yanılmıyorsa Bebekteki eve gidip, bir dördüncü günü gece yarısı Mustafa Baykara geldi. Levantteki evinin basıldığını söyledi. Bulduğum evi derhal terk etmemi istedi. Yusuf'un yazısından çıkardığım notları derhal izah ettim, ve evden ayrıldım. Kısa yazılı deliller dosyasında bulunan 115 sayfalık broşürün tek satırı bile tarafımdan yazılmamıştır. Ayrıca bu yazının muhtevasına da katılmıyorum. O gece Ahmet Geconoglu'nun Nişantaşındaki evine gittim. Ahmet'e herhangi bir şey söylemedim. Ahmet'in kaçak durumundaki arkadaşlarıyla ilişkisinin olduğunu bilmesini istemiyordum. Hatta İstanbul'a ilk gelişinde annemin adres değiştirmiş olduğunu, eski adresinden onu arayacağını söylemiştim. Ertesi gün İncili geldi ve bir odada Ereğli'ye dönme kararımı kendisine bildirdim. Ve iki gün sonra da döndüm. Kaçak arkadaşlar stratejik bakımdan tamamen tecrit olmuşlardı. Ereğli'ye dönmemin sebebi ana hatlarıyla yapacak hiç bir şeyin olmadığını görmemdir. İddianamede Yusuf ve Münir ile birlikte T.H.K.P Merkez Komitesini meydana getirdiğim ileri sürülmektedir. Bu meseleleri içyüzü güdür. Yusuf ve Münir'in dışındaki arkadaşlardan birisi Emniyetteki sorgusu sırasında Mahirlerle kesin eşyalıktan sonra ve Sina'nın ayrılıktan ve Sina'nın İstanbul'a gelmesinden sonra otomatikman güçlü bir yönetiminin olduğunu söylemiş. Polis bu bilgiye dayanarak bana bazı sorular yöneltti.

Verilen ara sonunda açık olarak toplanıldı.

Duruşmaya devamla, sanık SİNA ÇİLADIR'ın sorgusunun tesbitine devam olundu.

Sanık Sina Çiladır'ın kulaklarının ağır ıçitmesi sebebiyle kendisine yöneltilecek sorular ayrıca bir kağıda yazılıp okunmasını sağlamak şeklinde sanığa verilecek sorular sorgu cihetine gidildi.

Sanık Sina Çiladır'ın hazırlık ifadesinin üçüncü sahifesinde (cezaevin den tahliyeden yirmi gün kadar sonra Ahmet Cecenoğlu Ereğli'ye gelerek Yusuf ve Münir'in beninle görüşmek istediklerini bildirdi demiş olmasına rağmen duruşma tutanağının 235. sahifesine geçen sorgusunda İstanbul'dan haber getiren şahsın Ahmet Cecenoğlu olmayıp (Fırat) takma isimli bir şahıs olduğunu beyan etmiş olması nedeniyle (Fırat) takma adlı şahsın kim olduğu sanaktan soruldu :

Sanık E Ereğli'ye gelen esmer arkadaş kendisini Fırat ismi ile tanıtmıştı, doğal olarak bunun takma adı mı yoksa hakiki adı mı olup olmadığını bilmiyorum, dedi.

Sabahleyin tesbit olunan sorgusunda, hazırlık ifadesinde telahitte bulunarak (ifadelerinde beni Ereğliden Ahmet Cecenoğlu'nun çağırıldığını söylemiştim çünkü ben yakalandığım sırada Ahmet Ağözaltındaydı, Fırat isimindeki gencin de ise yakalanıp yakalanmadığını ayrıca defifre olup olmadığını bilmiyorum. Bu yüzden Ahmet'in ismini vermeyi uygun buldum.) demek suretiyle aradaki farklılığı izah etmiş olduğu sanığa hatırlatılarak yukarıda vermiş olduğu cevap sebebiyle, gerçek adı mı yoksa takma adı mı olduğunu dahi bilmediği bir şahıs hakkındaki bu tayakkusun neye dayanmakta olduğu, ifadeler arasındaki farklılığın telifi yönünden soruldu.

Sanık : Sabah verdiğim ifadeimde Ereğli'ye gelen gencin kendisini Fırat ismiyle tanıttığına söylemiştim, burada iki ihtimal söz konusu, birinci ya bu arkadaşın gerçek ismi Fırat'tır, veya değildir. Ben bunu kesinlikle bilmediğim için bu arkadaşın gazetelerden izleyebildiğim kadariyle yakalanıp yakalanmadığını da doğal olarak bilsem, bu arkadaş ayrıca Yusuf'lar için değerli bir arkadaş olabilir, bunu dikkate alarak polise küçük de olsa, bir ip ucu vermek için Ahmet Cecenoğlu'nun ismini verdim, dedi.

Hazırlık ifadesinin dördüncü sahifesinde (Sanık Ağcı Ereğli'ye gelmişti birlikte İstanbul'a gittik, Ahmet Cecenoğlu'nun Nişantaşındaki dükkanına Sanık'la birlikte ve onun yardımı ile gittik. Buradan Siglide bir kahvehaneye oturduk Ahmet de bizimle gelmişti. Bir aralık Ahmet Cecenoğlu yanımızdan ayrıldı, biraz sonra döndü. Ondan sonra bulunduğumuz yere Naci takma adıyla tanıştıran Mustafa Baykara geldi. Mustafa'ya ilk defa görüyordum. Mustafa Baykara, ben ve Sanık Ağcı bir eve gittik. Burada Baykara'nın eşi bulunuyordu. Onu da ilk kez görüyordum. Baykara bir aralık Yusuf dışarı çıkıp Yusuf Küpeli ile birlikte döndüler. Yusuf makyajlı olduğu için kendisini zor tanıdım. Biraz sonra da Münir Ramazan Aktolga bulunduğumuz yere gelmişti.) dediği halde sabahleyin bizzat tutanağa yazdığı sorgusunda (Ereğli'den arkadaşın olan Ahmet Cecenoğlu'nun Nişantaşındaki bakkal dükkanına tarif ettim. Orada bulunacağım gün ve saati söyledim. Dükkanında o sıralar Naci takma adını kullanan Mustafa Baykara ile buluşacaktım.) demek suretiyle Mustafa Baykara ile tanışması ve temasları hakkında farklı beyanları sebebiyle sanaktan soruldu.

Sanık : Sabahleyin verdiğim ifadekle hazırlık ifadem arasında bu noktadaki çelişki şundan ileri gelmektedir. Fırat isimindeki arkadaşın Ereğli gelişini Sanikte gizlediğim için buna göre bir mantık silsilesi kurmam gerekiyordu. Sabahleyin verdiğim ifade tamamıyla doğrudur. dedi *

Hazırlık ifadesinde Oral takma adlı orhan Savasçı ile Kemal takma adlı Mehmet Akkaya tarafından götürüldüğü evde Ahmet Alankuş, Hatice Alankuş, Akgül Yulcaalan, Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin, ve Ömer Ayna'ya gördüğünü belirtmiş olması sebebiyle, sorgu - su sırasında da gittiğini beyan ettiği bu evde adı geçen şahısları görüp görmediği sanıktan soruldu.

Sanık : Adı geçen şahısları o evde gördüm, dedi.

Hazırlık ifadesinde (ertesini akşam Mahir Çayan ve Ulaş Bardakçı, Mustafa Baykara'nın evine gelmişlerdi. Evde Namık Ağca da bulunuyordu. Biraz sonra Münir Ramazan Aktolga'da buraya gelmişti. Baykara evde yoktu. Münir ile Çayan arasında çok sert bir tartışma devam etti. Ne..... Namık Ağca da bu konuşmaları dinliyordu. Daha sonra Mahir Çayan cebinden bir yazı çıkararak Münir'e verdi. Bu, Mahmut ve İlhan arkadaşlara bağlılığı taşıyan, her ikisinin de partiden uzaklaştırıldığını belirleyen bir yazı idi.) demiş olması sebebiyle, Namık Ağca'nın konuşmalara mattali olup olmadığı sanıktan soruldu.

Sanık : Evet, Namık Ağca yanındaydı, dedi.

Hazırlık ifadesinin beşinci sahifesinde (Münir Ramazan Aktolga-a Mahir Çayan (an yanlış hareketlerinin önlenmesi için kendilerince hazırlanan yazının en kısa zamanda bitirilmesi gerektiğini söylüyordu. Benim İstanbul'a yerleşmemesi ve yazı üzerinde çalışmasını teklif etmişti. Bu ara İstanbul'da üç ya da dört bölge meydana getirildiğinin bir yıldan beri bölge komiteleri kurmaya çalıştıklarını, ancak için daha başlangıcında bulunulduğuna belirtmiştim. Münir Ramazan Aktolga, Namık Ağca'ya bir bölgenin başına getirmek istediklerini, ayrıca İbrahim Kalyoncunun da İstanbul'da yerleşmesinin iyi olacağını söyledi. Namık Ağca teklifi kabul etmişti. Bu sebeple İstanbul'da kalmıştı. İbrahim Kalyoncuya ayrıca teklif yapıp yapılmadığını bilmiyorum. Münir Ramazan Aktolga'nın yukarıda belirttiğim teklifini Ereğli'ye gidiğinde İbrahim Kalyoncuya naklettim. İbrahim Kalyoncu ben kendisiyle İstanbul'da gidiğinde görüşürüm demişti.) şeklindeki beyanı ve hexa hazırlık ifadesinin altıncı sahifesinde adı geçen bu şahıslarla ilgili olarak (Ahmet Cecenoğlu, Namık Ağca ve İbrahim Kalyoncu cezaevinden çıktıktan sonra Münir ve Yusuf'la ilişki kurmuşlar. Ahmet Yazı için beni İstanbul'a çağırma geldiğinde Yusuf ve Münir le ilişkilerinin sadece İbrahim Kalyoncu ve Namık Ağca tarafından bilindiğini söylemişti.) demiş olması sebebiyle bizzat tutanağa geçirttiği sorgusu da nazara alınarak teklif yönünden durum sanıktan soruldu.

Sanık : İbrahim Kalyoncu, Namık Ağca, Ahmet Cecenoğlu ve ben yüksek firmanın soruşturması ile ilgili olarak birlikte tutuklanmıştık. Arkadaşlar benden önce tahliye oldular. Tahliye olduktan sonra Yusuf ve Münir'le kimin ne şekilde ve ne zaman ilişki kurduğunu kesinlikle bilmiyoruz. Sabahki ifadede de söylediğim gibi İbrahim Kalyoncuya İstanbul'a yerleşmesi için ben teklifte bulunmuşum, ancak İbrahim benim bu teklifimi geri çevirdi ve ben gerekirse o arkadaşlarla ilişki kurabilirim dedim. Benim bildiğim kadarıyla İbrahim Kalyoncunun Yusuf ve Münirlerle direkt bir ilişkisi olmamıştır. Yusuf ve Münir benim İstanbul'a ilk geldiğim günler bir örgütlenmeye gitmek isteğinde olduklarını söylemişlerdi. Ancak ikinci gelişimde bu fikirlerini değiştirdiklerini gördüm ve bu yüzden örgütlenme konusunda sabahki ifadede de söylediğim gibi kendileriyle herhangi bir görüşme olmadı. Namık Ağca'ya Yusuf ve Münir İstanbul'a ilk geldiğim günler kendileri ile birlikte çalışması için teklifte bulunmuş olabilirdim. Namık Ağca'nın bu teklifi kabul edip etmediğini kesinlikle bilmiyorum, dedi.

Hazırlık ifadesinin beşinci sahifesinde Fahri Aral'ı ilk defa Mehmet İncilli'nineviinde görüp tanıdığımı, beyan ettiği ve 116 sahifelik yazıdan bahisle (bu yazının Kurtuluş Savaşı bölümünün sonuna kadar elden dikkatle okudum ve üzerinde çalıştım, diğer bölümlerini üzerinde göz geçirdim. Ben bana verilen hazırlığa okuyup ve kendi el yazımıyla ayrıca kaleme alıyorum. El yazılı belgeyi daktilo etmesi için Fahri Aral'a ve-

riyordum, o da daktilo ediyordu, geldiğimin ertesi günü gecesine kadar yardım etti, demiş olmasa sebebiyle keza hazırlık ifadesinin sekizinci sahifesinde (Zülfikar Dicleliği şahsen tanıyamıyorum, Babaktaki İncilli'nin evine gittiğinde Zülfikar Dicleli'nin hanımı olduğunu öğrendiğim genç bir kadın Yusuf'ların yazdığı ol yazısı metni daktilo ediyordu.) tarznadaki beyanına rağmen duruşma tutanağının 336. sahifesinde (116 sahifelik broşürün tek sahifesi bile tarafından yazılmamıştır.) ve 335. sahifesinde (yazı-a daktilosunu sanarın Münir yapıyordu.) demiş olmasından doğan mübayaenin te-lifi maksadıyla durum sanıktan soruldu:

Sanık 1: Babaktaki eve geldiğimin yazılmıyorsa ertesi günü genç bir arkadaş eve geldi. Bu arkadaşın Fahri Aral olup olmadığını daha önceden bilmiyordum. Evde bulunduğum sürece kendisinden Yusuf'ların yazısından çıkardığım bir kaç sahifelik notu daktilo etmesini rica ettim. Beni kırmadı, evde bir gün kaldı ve ayrıldı. Bu arkadaşın Emniyette ifaden alınırken bana resmini gösterdiler. Ancak Fahri Aral olup olmadığını kesinlikle teğhis edemedim. Fahri Aral olabilir veya olmayabilir, yazının daktilo edilmesi konusunda hazırlık ifadesinde yer alan cümleler hense bir montajın ibarettir, çünkü ifadenin bir başka yerinde Zülfü Dicleli'yi tanımadığımı söylemişim, gerçekten de bu arkadaşın varlığından cezaevine girinceye kadar isim olarak bile haberim yoktu, bu sebeple ifadesinde yer alan, bu sebeple hazırlık ifadesinde yer alan, yazıyı Zülfikar Dicleli'nin hanımı olduğunu öğrendiğim bir arkadaş daktilo ediyordu, şeklindeki cümle Zülfikar Dicleli'yi tanımadığımı olmandan menkât bakımından çelişmektedir, kısaca yazının Zülfikar Diclelinin eşi tarafından daktilo edilip edilmediğini kesinlikle bilmiyorum, benim bildiğim kadarıyla daktilo işini Münir Aktolga yürütüyordu, dedi.

Hazırlık ifadesinde 2. Mahir Çayan ve arkadaşlarına ait yazılı savunmanın giriş bölümünü kendisinin yazdığını sonuç bölümünün ise Çayan tarafından yazılacağını beyan etmiş olması sebebiyle bu durum sanıktan soruldu :

Sanık 1: Kartal Cezaevinde yatarken Mahir Çayan Selimiye'de bir hücrede bulunuyordum, oındaki imkanlarla savunmanın bölümünü hazırlaması, imkansızdı, Kartal cezaevinde bulunan ~~Aliş-keremler~~ Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakoz bu durumu bana aktararak savunmanın hazırlanmasına yardımcı olmasını istediler. Bu son derece tabii bir şeydi. Savunmanın ikinci bölümü ve dünya şartlarının tahliili bölümü tarafından yazıldı. O sırada Mahir'in Selimiye'den Kartal Cezaevinde savunmasına diğer bölümlerine böylece Mahir'le Ulaş temsiladılar. Savunma notai parça parça yazıldığı için bu parçaların montajını da ben yaptım, ancak spekülasyonlara engel olmak için söylüyorum, savunmanın benim yazdığımdaki dışındaki bölümlerinin fikri muhtevasına katılmıyorum, dedi.

~~Hazırlık ifadesinde Mahir Çayan ve arkadaşlarına ait yazılı savunmanın giriş bölümünü kendisinin yazdığını sonuç bölümünün ise Çayan tarafından yazılacağını beyan etmiş olmasa sebebiyle bu durum sanıktan soruldu:~~

Sanık 1: Kartal

Hazırlık ifadesinde Nazmi Saltık ve Osman Çallı ile ilgili olarak 7. sahifede (ben Münir Ramazan Aktolga ve Yusuf KURALLI'nın Çayan çizgisinin karşısında olduğumuzu, yeni bir örgütlenmeye girmek istediğimizi söylemişim. Ancak bu iki şahsa örgüte girmeleri için bir teklifte bulunmadım. Başen illegal çalışmanın esaslarına göre ben, benim altında yer alan kişilere sadece İbrahim Kalyoncu aracılığı ile temas kurmam gerekiyordu. Bundan sonra bu iki arkadaşla İbrahim Kalyoncu ilgilendiği. Çerek Nazmi Saltık ve Çerekce Osman Çallı benim Münir ve Yusuf'la irtibatlı olduğumu, illegal bir örgütlenme içinde bulunduğumuzu biliyorlardı.) (birinci sefer İstanbul'dan Kregli'ye dönerken Yusuf ve Münir'ce hazırlanan yazının giriş kısmını da beraberimde getirirdim. Kregli'de kaldığım sürece bu kısmı yazmakla meşgul o-lacaktım. Bu sırada Osman Çallı ve Nazmi Saltık'la konuşabiliyordum. Yusuf ve Münir İstanbul'a yerleşmeyi istiyorlardı, bana teori-pratik formasyonu yeterli şahıslar varsa İstanbul'a göndermeyi söylediler. İbrahim Kalyoncu ile iki defa bu konuda konuştum. Osman Çallı ve Nazmi Saltık'a ona tanıtım, kendisine güvendiği bu şekilde kişiler olup olmadığını sordum, bu vasafta şahıslar varsa bunları bana bildirecek ancak bir